

nok, at det bedste er at undgaa alle indirekte Afgifter. Jeg har ingen Sympati for dem, det har jeg heller ikke for mange andre indirekte Skatter, der bestaar i Øjeblikket. Men det er selvfølgelig umuligt for en Finansminister, der ikke kan faa andre Indtægter, at være flot og sige: Jeg interesserer mig slet ikke for de indirekte Afgifter, der eksisterer i Øjeblikket. Det vilde være en Økonomi, der ikke holdt ret længe i hvert Fald: Derfor kan jeg ikke give noget stort Løfte om, hvad jeg kan opnaa i saa Henseende. Men jeg skal gerne sige, at jeg er fuldstændig klar over, at det i hvert Fald for Stempelafgifternes Vedkommende er et rent Beskatningssystem, der anvendes, og naar Spørgsmaalet om en Lempelse i de indirekte Afgifter tages op, saa finder jeg det ganske naturligt, at ogsaa dette Spørgsmaal, der angaar Omsætning af faste Ejendomme, tages op.

Hvad Dobbeltbeskatning angaar, er det rigtigt, at jeg tidligere har haft Lejlighed til at tage Stilling til dette Spørgsmaal her i Tinget og da navnlig med Hensyn til Ejendomme, som overgik til Stat og Kommune, til offentlige Institutioner, idet jeg hævdede, at hvis man dér forlanger Dobbeltbeskatning, er det i Virkeligheden ud fra det Røverprincip — det var det Ord, jeg den Gang anvendte —, at man regner med, at en Ejendom skal med visse Mellemrum yde en Afgift til Staten, den skal med andre Ord sælges, i hvert Fald skal den give Afgift, som om den sælges. Det samme Synspunkt anlægger jeg endnu, hvor det gælder Stat og Kommune, idet jeg ikke mener, der er nogen Grund til denne Beskatning. Den staar stadig i Stempelafgiftsbestemmelserne, men den staar ikke i dette Lovforslag, dér har jeg taget den ud, fordi jeg ikke ønskede, at der skulde fremsættes et Lovforslag, i hvilket der var en saadan Bestemmelse. Jeg er imidlertid ikke gaaet saa langt, at jeg har villet tage Aktieselskaber med; der gør sig nemlig særlige Forhold gældende med Hensyn til Aktieselskaber, idet disse kan lade et fingeret Salg foregaa. Et Aktieselskab kan omsætte en Ejendom, lige saa mange Gange det skal være, uden at betale Stempelafgift, saa der er en stor Forskel paa, om det drejer sig om Stat og Kommune eller et privat Aktieselskab. Hvis et privat Aktieselskab har en Ejendom, kan det omsætte Aktierne hver Dag uden at betale Stempelafgift, i hvert Fald efter Stempeloven, men naar Stat eller Kommune overtager en Ejendom, ved man, at saa længe den ligger dér, sker der intet Salg, og derfor er der ingen Grund

til at sige: I skal betale Dobbeltkat. Bestemmelsen herom er altsaa ogsaa forsvundet, og hvis jeg kommer til at beskæftige mig med Stempelovens Fornyelse eller Ændringer deri, saaledes som det ærede Medlem forudsatte, vil jeg sige allerede her, at saa vil den ogsaa forsvinde dér, for jeg finder den urimelig. Med Aktieselskaber er det altsaa noget andet. Offentlige og private Stiftelser og deslige kan enten være Aktieselskaber, altsaa rent privat-økonomiske Institutioner, eller ogsaa maa de have et eller andet almennyttigt eller veldædigt Øjemed, og saa kan de blive fritaget. Skillelinien er efter min Mening her draget mellem, hvad der er rent privat-kapitalistiske Institutioner og hvad der har en mere offentligretlig Stilling, og det er ikke Meningen, at de sidstnævnte Institutioner skal betale dobbelt Tinglæsningsafgift — de maa foreløbig finde sig i at betale dobbelt Stempelafgift, indtil denne Lov kan blive revideret, men det bliver der formentlig Lejlighed til senere.

Jeg tror ikke, jeg behøver at gøre flere Bemærkninger i dette Øjeblik, men skal blot atter takke de ærede Ordførere for deres Tilslutning, som jeg gaar ud fra betyder, at det er Hensigten at gennemføre Lovforslaget, som det foreligger. Selv om der kan være adskillige Grunde til at ønske, at det kunde være fremsat i en anden Skikkelse, saa forstaar jeg, at man i Øjeblikket resignerer og tager det, som det foreligger, idet man naturligvis forbeholder sig at tage de principielle Synspunkter med Hensyn til Afgifternes Størrelse op til Undersøgelse senere; i saa Henseende skal jeg ogsaa erklære mig villig til at være med.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Justitsministeren er i Øjeblikket optaget af Forhandlinger i det andet høje Ting, men det ventes, at han kan komme til Stede i Løbet af kort Tid, og jeg skal derfor udsætte Mødet til Kl. 2⁴⁵.

Mødet udsat Kl. 2³⁵.